Анотація

У монографії досліджується проблема онтологічних підвалин духовності з позицій філософської антропології. Ядро духовності складає символотворчий процес, що здійснюється у ході духовної практики. Важливим фактором символотворчого процесу виступає трансформація тілесності, яка відбувається у ході взаємодії людини із символом. Символотворчий процес проходить у два етапи: доінтерпретативний і інтерпретативний.

Надається класифікація духовних практик, виходячи із співвідношення розгорнутості і латентності трансформації тілесності. Здійснюється порівняльний аналіз різних видів духовних практик, визначаються засади філософії духовності у творчості Г.С.Сковороди та П.Д.Юркевича.

Монографія адресується фахівцям у галузі філософської антропології і філософії культури, а також усім тим, хто цікавиться проблемою єдності і багатоманіття шляхів духовного вдосконалення.